

РАВЕНСТВО

Вѣстникъ на женитѣ комунистки (тѣснн социалистки) въ България.

„РАВЕНСТВО“

ИЗЛИЗА 2 ПЪТИ МѢСЕЧНО:
на 1 и 15 число

Годишенъ абонаментъ 9 лева, за 4
мѣсеца 3 лв. Единъ брой 40 стот.

Всички суми се изпращатъ до
Общото Работническо Кооперативно
Дружество „Освобождение“, София.

Ракописи се изпращатъ на адресъ:

Т. Киркова,
СОФИЯ, ул. „Ботевъ“, № 49.

Парламентътъ и Българската жена.

Прѣзъ ужаснитѣ и кървави години на войната патриотаритѣ не намраха достатъчно силни думи и изрази, за да похвалятъ жената: като майка, тя родила и откърмила синове „герои“; като другарка -- насърдила ги къмъ „велики подвизи“; като милосердна сестра -- облекчила тѣхнитѣ страдания; като работничка въ шивалнитѣ -- снабдявала ги съ облекло; въ комитети, реквизиционни комисии, на нивитѣ, изъ полетата, въ горитѣ -- бѣ пакъ тя.

Затова въ нѣкон европейски страни жената доби политически права, а въ всички други този въпросъ е на дневенъ редъ.

Слѣдователно, можеше да се очаква и у насъ, щото поне „правителството на спасението“¹⁾ да стори нѣщо прогресивно за „героинята мъченица“.

Но не би.

Въ декларацията на ланшия прѣдседателъ на „Радомирската република“ има каквито щете чиштити и марди, но за това ни дума.

Нѣщо повече: въ своята блѣстяща рѣчь по казаната декларация др. Василъ Коларовъ обрѣна вниманието на Народното прѣдставителство върху това манкиране на правителството да вземе позиция по единъ отъ най-важнитѣ въпроси на врѣмето. Въ отговоръ на това, вториятъ прѣдседателъ на камарата, г. Обовъ, всрѣдъ одобренята на болшинството и при мълчание на министритѣ, цинично заяви: „Жени ни сж и ще правимъ съ тѣхъ, каквото искаме“.... т. е., сжщо както съ воловетѣ и другия добитѣкъ, нали?

Разбира се, че така могатъ да говорятъ само най-рафиниранн реакционери, или такива политически изроди и парвенюта, които не знаятъ какво дрънкатъ.

Но правителството сѣ пакъ възнамѣрява да стори нѣщо за цвѣта отъ българскитѣ жени: ще казар-

мира въ мѣнастиръ за година или шесть мѣсеци дѣвицитѣ, за да отбиятъ тамъ задължителната „трудова повинность“, която то възнамѣрявало да въведе за младежитѣ отъ двата пола,

Задъ това смѣшно пѣнкавене на побѣденитѣ „републиканци“ да спасяватъ милитаризма чрѣзъ подобни дигизации, се крие, безспорно, една ултра реакционна замисль. И ако сегашнитѣ управници не сж прѣдразположени къмъ луди глупости, тя би могла да се отмине съ смѣхъ и прѣзрѣние.

Обаче, Исусъ II и неговитѣ бандити сж способни на всичко: отъ нищо, тѣ пакъ нищо ще станатъ. Но за това, творческитѣ разумъ на работническитѣ мнозинства трѣбва да бжде всѣкога на своя постъ -- буденъ, готовъ да реагира и твори.

Разбира се, че тази „обновителна реформа“, прѣдзначена да спаси банкрутирания милитаризмъ, ако некога би се осъществила, ще засегне главно работничкитѣ и дѣщеритѣ на малоимотнитѣ. Защото дѣщеритѣ на буржоазията, както и синоветѣ и прѣзъ врѣме на войната, ще намѣрятъ хиляди възможности да останатъ „нестроеви“ и „въ тила“....

Да, но пакъ се питаме: какъ ли ще стане това? Какъ напр., ще се казармиратъ и жени отъ тази възраст, които сж вече омжени, а нѣкон и съ дѣца? Ами онѣзи, които искатъ и могатъ точно въ този моментъ да се омжатъ? Или при казармитѣ, респективно мѣнастиритѣ, ще има съпружески кили и дѣтски забавачки?....

Изобщо, тази идиотска замисль дава снование за много прѣдположения, съ които здравиятъ човѣшки разумъ и цѣлокупнитѣ интереси на обществото по никои начинъ не могатъ се помири.

Но, за Исуса II и неговитѣ циркови герои е всичко възможно.

Вмѣсто права за женитѣ, „правителството на спасението“ и неговата камара имъ готвятъ нечовѣчни, противоестествени и унижителни повинности. Вмѣсто закони, които да

покровителствуватъ труда на жената и дѣвицата, като ги прѣдпазватъ отъ умора и израждания, готвятъ се казармени вериги.

И това слѣдъ войната е у насъ и само у насъ!

Но ако дѣвицитѣ масово и повсемѣстно откажатъ да влезатъ въ казармитѣ на г. Стамболийски, съ какви ли срѣдства ще си послужи той? Затвори, работа въ минитѣ, коршуми и бѣсилки ли?

О, това ще бжде малко млъчничко!

Ето защо, нека комунистическата организация на женитѣ стѣга своитѣ сили. Нови и рѣшителни борби прѣдстоятъ. Отъ „Народното“ събрание, на което прѣдседателитѣ третираатъ жената като домашенъ добитѣкъ, нѣма какво да се чака. Спасението ѝ е въ общата борба на пролетарията и малоимотнитѣ за социализмъ и комунизмъ, дѣто единствено тя ще бжде напълно волна да живѣе и твори.

Ал. Атанасовъ.

Пролетарско и буржуазно женско движение.

Нашата партия, партията на комуниститѣ, както е извѣстно съдѣйствува за развитието на женското пролетарско движение у насъ.

Задачата на пролетарското женско движение е да привлече въ редоветѣ на общото пролетарско движение останалия назадъ слой отъ работничкитѣ и да имъ покаже единствения правъ пътъ: вървейки рамо до рамо заедно съ своитѣ другари работници, да водятъ своята класова борба, за завладяване на политическата власть и тържеството на Комунизма, който ще прѣмахне дѣленне хората на класи, на бѣдни и богати, на сити и гладни, на експлоататори и експлоатирани.

Но, вървейки по пътя на своята освободителна борба, работничката се срѣща съ друго женско движение, което се ръководи отъ женитѣ на буржуазната класа. Работничката трѣбва да знае, какво искатъ тия буржуазни жени, каква е цѣльта на тѣхното дви-

¹⁾ Така се самоназовава днешното правителство.

жене и може ли тя да участва и поддържа това движение.

К-кто на всъщност, така и у насъ има *буржуазен женски съюз*. Мно. о отъ работничките не знаят голямата разлика, която съществува между пролетар. женско движение и буржуазното. Една отъ задачите на нашия в. „Равенство“ е да изясни на работничките тази разлика и внесе яснота във тяхното разбиране по този въпросъ.

Както пролетарското женско движение така и буржуазното, и едното и другото, сж плодъ на капиталистическото развитие у насъ, но по цѣль и начинъ на борба тѣ се коренно различаватъ.

Първата разлика е въ социалното положение на женитѣ, които участвуватъ въ тия движения.

Пролетарското женско движение обхваща женитѣ пролетарки — тия, които живѣятъ отъ своя наеманъ трудъ и непосредствено сж заинтересувани да се борятъ противъ капиталистическата експлоатация; то обхваща още и женитѣ, майките и сестричкѣ на пролетаритѣ, които изпитватъ всичката тежестъ на капиталистическия строй. Въ професионалнитѣ си организации работничките се борятъ заедно съ свситѣ другари-мже противъ експлоатацията на господаря; въ комунистическата партия тѣ се борятъ за извоюване на граждански и политически права и свободи, за подобряване на живота, за завладяване на политическата властъ и ожесточаване на Комунизма. Значи — *цѣльта на женското пролетарско движение е комунизма, който ще донесе свободата, равноправието братството и политическите права на жената. поради това женското пролетарско движение може да бъде само комунистическо*. Срѣдството за борба на женското пролетарско движение е: *Организираната класова борба на пролетариата подъ революционното знаме на комунизма*.

Буржуазното женско движение дѣбира свситѣ членки най вече отъ сребнобуржуазнитѣ срѣди и една малка частъ интелигентни отъ срѣдната буржуазия.

Каква е неговата цѣль и какъ ше я постигне?

Буржуазното женско движение иска: *Извоюване граждански и политически права за българката въобще, слѣдователно и на работничката*. Неговата цѣль е *равноправието*. Неговата крайна цѣль не отива подалечъ отъ политическите права и равноправието на жената съ мъжа.

Съ други думи казано — *буржуазното женско движение стои на почвата на днешното капиталистическо общество, въ рамките на което иска да осъществи своитѣ искания*.

Буржуазно феминистическия характеръ на тая цѣль и буржуазния начинъ на схващания, който отличава женския съюзъ доказва, че послѣдния *защитава интереситѣ на буржуазната класа* и при първия случай за извоюване права за работничките той ше се сбиви противъ, както това правятъ феминистикитѣ въ другитѣ капиталистически страни.

Буржуазнитѣ жени искатъ съ помощта на работничката да се докопатъ до голѣмитѣ служби въ разнитѣ учрѣждения, до депутатски мѣста и отъ тамъ до кормилото на управлението. Тази е тяхната крайна цѣль. Тѣ нѣматъ желание и стремежъ къмъ прѣобразование на днешния строй, напротивъ, тѣ искатъ неговото увѣковѣчаване. Затова тѣ сж и буржуазни жени. Какво ги интересува тѣхъ капиталистическата експлоатация, работническото движение и комунизма? Тѣ — поддържатъ експлоатацията, тѣ сж за господството на капитализма, за днешния строй, защото тѣмъ имъ е полюбъ и се чувствуватъ въ него, като риба въ вода.

Буржуазниятъ женски съюзъ капи и работничките на „борба“, казвайки имъ: *„Защо вие внасяте раздѣплене въ женското движение, елате съ насъ всички жени заедно да се боримъ противъ мъжетѣ да ни дадатъ изборително право, да извоюваме равноправие“*.

Пролетарското женско движение води борба противъ капиталистическия строй, а не противъ мъжетѣ. Съзнателнитѣ работници-мже, нашитѣ другари, отдавна вече сж начисали на знамето на Българската Комунистическа партия искането: *всеобщо изборително право безъ разлика на полъ и тѣ се борятъ за него*. Ето защо, съзнателнитѣ пролетарки-комунистки казватъ на буржуазнитѣ жени: *„нашитѣ пѣтица не се сходятъ, ние нѣмаме нищо общо съ васъ“*; пролетарското женско движение е *въ непримирима борба съ днешното капиталистическо общество и неговата политическа система, която вие заедно съ вашитѣ мже искате да увѣковечите“*.

Работничките знаятъ, че права не се даватъ, а се извоюватъ съ горѣща и жестока борба. Кой даде равноправие на руските жени?

Борейки се за себе си, руските работнички и работници *чрѣзъ революцията освободиха всички и извоюваха своитѣ права съ цѣната на скъпи и крѣвави жертви*.

Сѣмо подъ напора и страха отъ революцията на пролетариата днесъ буржуазията въ Англия, Италия и др. дава политически права на женитѣ

Дългъ на всѣка комунистка е да занесе до знанието на всички трудящи се жени различията, които дѣли про-

летарското женско движение отъ буржуазното и да имъ каже, че тѣхното мѣсто е въ партийнитѣ, професионални и младежки организации и женски просвѣтителни групи. Да ги направятъ членки на общото работническо сѣчейство и достойни боркини за Комунизма.

Освобождението на жената е дѣло само на Комунизма. Т. К-ва.

Поуката отъ двѣтъ демонстрации.

Дългоочакваниятъ „миръ“ отъ нашата сервилна буржуазия, която цѣла година и още продължава да задушва гласа на българския народъ съ цензура, стражарски ботушъ, пушки и топове, за да измолни отъ съглашението да ѝ повнесе и тепсия „велика България“, внесе смутъ въ нейнитѣ срѣди. Тѣ уви на носове и коркодилски заплаха за голѣмото нещастие, което „мира“ носи за българския народъ. Лицемерии! Плачите за своитѣ каси!

Първа Комунистическата партия даде сигнала за протестъ. На зова на нашата партия се отзова цѣла трудяща се България. Подъ нейното чисто знаме на 28 и особено на 30 септември, се обедини работническата класа: мъже, жени и деца ~~изказаха своето единно срѣди~~ шу буржуазията, смѣгнаха ѝ лицемерната маска и я поставиха на подсъдимата скамейка.

На 30 септември измѣненитѣ, потиснатитѣ, гладнитѣ и оголени пролетарски маси бѣзъ разлика на вѣра, народност, полъ и възраст, излѣзоха на улицата и въ многолюдни митинги и величествени демонстрации въ цѣлата страна приковаха на позорния стълбъ виновницитѣ на катастрофата и насилническия миръ, наложенъ на българския трудещъ се народъ отъ голѣмитѣ и малки империалистически хищници отъ стария и новъ свѣтъ.

На 30 септември комунистическа България закльми завоевателната политика на буржуазията и нейнитѣ опашки широкитѣ полицейски „социалисти“, смѣгна ѝ националистическата маска и я показа такава, каквато си е — грабителска и завоевателна.

Съ своята многолюдност и истински народни демонстрации, Комунистическата партия удави „траурнитѣ и народни“ демонстрации на буржуазията и я накара да се скрие въ миша дупка.

Скрити задъ гърба на „благотворителнитѣ“ и „културни“ дружества, погрошичитѣ на българския народъ се опитаха да се изплъзнатъ отъ отговорността, която носятъ за националната катастрофа и тѣжкитѣ условия на „мира“ и да минатъ за невинни, но не имъ се удаде това.

Въ буржуазната „траурна“ „народна“ демонстрация, начело съ чернока-

цитъ, откъсстваваше народа; той бѣше на своето мѣсто, на своя постъ — подъ внимето на комунизма. Въ тази демонстрация — погребално шествие — бѣха капиталистите, кождеритѣ, чорбаджиитѣ, тѣхнитѣ синове и жени облечени въ роскошни диколтета (несмушавани разбира се, отъ г-нъ Пастуховъ) и въ ярки цвѣтове туалети, (като ва трауръ). Въ тази „народна“ демонстрация бѣха всички,

Въ нея бѣха и господарскитѣ орджия и коридораджи — общолѣлицѣ.

Лицетри! Още вѣднѣжъ искаха да се подиграятъ съ измѣнения работенъ народъ, но не имъ се удаде. Работническиятъ и трудящъ се народъ имъ показа своя коравъ юмрукъ и високо имъ заяви, че е *близъкъ края на тъхното господство*.

Озлѣбени отъ побѣдата на комунистите, буржуазнитѣ партии на другия день чрѣзъ своитѣ партийни органи и желтата подкупна преса се навърлиха върху нашата партия съ ругатни и хули. Нищо нѣма да ви помогне, г-да кождери и потисници. Колкото и да се зѣбите и съскате отъ злоба, кервантъ си върви. Вне ще си останите съ злобата и „паметницятъ“ въ Търново, Бургасъ и пр. които си издигнахте на 30 м. м.

Прокламираниятъ лозунгъ на 30 септември отъ нашата партия за завладѣване на властѣта, конфискация на капиталитѣ, социализация на срѣдствата за производство и тържеството на комунизма, се разнасятъ днесъ съ още по-голямъ вѣра и ентузиазмъ отъ стотини хиляди синове и дѣщери на работническа България.

Вѣпрѣки всички ваши насилия и злочловия нѣма да спрете пороя, който яде съ стремителна бързина. Той ще ви залѣе и стори пжтъ на новото комунистическо общество въ което, *който не работи, не трѣбва да яде*.

Такава е поуката отъ двѣтъ демонстрация на 30 септември. Т. К.

„Борба“ за миръ съ подписи на бѣли листове.

Българскитѣ буржуазни дами отъ нѣколко седмици сж се разшетали изъ цѣлата страна да събиратъ подписи на бѣли листове отъ женитѣ за нѣкакъвъ си апелъ.

Този апелъ ние нѣмаме на ржка, но отъ това що пише в. „Миръ“ отъ 6 т. м. се вижда, че е издаденъ отъ слруженитѣ буржуазни жени. „Миръ“ пише:

„Въ равнитѣ срѣдства на борба и лива и единъ апелъ на българскитѣ жени до английската и амери-

канската. Този апелъ зацвишава неоспоримитѣ права на България, спорѣдъ самитѣ Уайтсонови принципи и очаква висша справедливостъ, поне въ дванадесетия часъ“.

Кой сж тия, които ще измолятъ „поне въ дванадесетия часъ“ милостъ за България?

Това сж женитѣ на бившитѣ и настоящи министри, висши чиновници, капиталисти и банкери,

Това сж, слруженитѣ буржуазни жени,

Тѣ и тогава писаха въ своитѣ вѣстници „дванадесетия часъ“ приближава, до като не е късно, да плеземъ въ войната и си вземемъ това, що е наше“.

Тия дами, както и тѣхнитѣ мъже, колко горди и високомѣрни бѣха въ 1916 и 17 г., какъ на лѣво и дѣсно разправиха за патриотизмъ и наистина, голѣмъ бѣше тѣхния „патриотизмъ“, защото валѣше златенъ дъждъ въ каситѣ имъ и ги правеше още по голѣми патриотки. На вси страни тѣ крещѣха, че съ „сила“ трѣбва да си земемъ „своето“. Днесъ тѣ забравиха своята надутостъ и патриотическия си бѣсъ, а пѣливо и учнително молятъ закоравелитѣ завоеватели за справедливъ и траенъ миръ. Забравиха „силата“ вече и повтарятъ, както своитѣ мъже: съ молба, съ петиция, съ „народенъ“ апелъ съ подписи на бѣли листове, да бързае, до като не е ударилъ „дванадесетия“ часъ да изпратимъ апела до америкаскитѣ и английски милионерки и миллиардерки, за да измолятъ отъ своитѣ мъже да ни поднесатъ „велика България“ на тепсия. Лакеиски души! Чрѣзъ хлѣвичъ и мотби искате да върнете на България онова, което продадохте, заробихте и прогуляхте.

Вне, заели съ вашитѣ мъже, трѣбва да договаряте прѣдъ българския народъ за нещастнето, за мизерията, за заробването и унищожението, което му донесе вашата политика.

Вне се опитвате да хвърляте було надъ вашитѣ дѣла и имате нахалството да се промѣквате между женитѣ съ бѣли листове и на ново да ги хлѣтватъ.

Но тѣ ви вивятъ, кои сте и ви дадатъ заслуженото. Тѣ ви казватъ: не

борбата съ бѣлитѣ листове ще донесе мирътъ, който трудящитѣ се жени и мъже искатъ, а революцията.

Вне не смѣте да отидете въ работническитѣ квартали съ вашитѣ бѣли листове, а ходите изъ училищата, между дѣцата, тѣхъ кярте да събиратъ подписи за миръ. Навивници! Сътшлювци! Вне не разбирате, или не искате да разберете духътъ на времето, въ което живѣте.

ОРГАНИЗАЦИОНЕНЪ ЖИВОТЪ.

Кюстендилъ. Тукашнитѣ съдържателъ на тютюновия складъ Ст. Чапръшиковъ експлоатира съ правата си като господаръ, надъ малолѣтнитѣ работнички. Въ склада работятъ 10—12 годишни момчета и момчета по 12 и повече часа дневно!...

При „контролна“ комисия отъ „Инспекцията на труда“, господаря, скрива малолѣтнитѣ дѣца въ избата, или ги изпраша по полето, до като мине „опасността“, слѣдъ което тормозеното продължава!... Това е възмутително!... Уволнява посъзнателнитѣ работнички, защото посъщавали нашия клубъ! По тази причина е уволнена и другарката Йордана Недѣлкова!... Проче, нека знае този безподобенъ потосмукачъ, че работничкитѣ само чрѣзъ организиране и сплотяване ще извоюватъ по-честити дни. Т. Г.

София. Мѣстната Женска Комунистическа комисия прѣзъ мѣсецитѣ септември и октомври е уредила редъ бѣседы съ реферати, както въ централния клубъ така и изъ кварталитѣ.

Разгледани сж слѣднитѣ въпроси: 1.) Училищата политика, рефератъ отъ др-ката Р. Кандева; 2.) Жилищния въпросъ, реферира др-ката Л. Димитрова; 3.) Империалистическия миръ, реферира др-ката Р. Кандева и 4.) Балканската Съветска Социалистическа Република реферира др-ката М. Тутманикова.

Комисията е устройвала и редъ конференции съ парт. членки и членки отъ кварталнитѣ комисии. Обмислени сж съвмѣстно мѣркитѣ за привлечение на женитѣ и работничкитѣ въ групитѣ и професионалнитѣ секции, сжщо и за распространението на в. Равенство. Въ една отъ конференциитѣ другаркитѣ рѣшиха всѣка членка да запише по една абонавка за в. Равенство.

По редъ причини въ нѣкои отъ кварталитѣ дѣйността на комисиие е по-слаба. На другаркитѣ прѣдстои да се заематъ сега по-енергично, та да засилатъ своята дѣйностъ въ кварталитѣ и занкчатъ връскитѣ си съ сѣмействата на работничитѣ.

Варна. Редовенъ организационенъ животъ групата ни започна въ края мѣсець априль. Броитѣ сега 113 членки. Имаме 12 абонати на в. Равенство. Работнически вѣстникъ се чете отъ повечето членки на кръжока.

Женската комисия е устроила въ клуба 6 събрания съ реферати отъ другарките, 2 публични събрания съ съдействието на мѣстния партиенъ комитетъ и 5 квартални събрания на женския денъ. Издана е единъ позивъ за женитѣ.

Групата е взела най-живо участие въ изборната борба и акциитѣ на партията и е разпространила голѣмъ брой отъ вѣстници и брошури. Бихме могли да имаме по-добри резултати за групата ни, като работимъ съ още по-голѣма любовъ и прѣданостъ за собственото ни дѣло.

Хасково. Групата ни прѣзъ тримѣсечнето е проявила дѣйностъ, която се излива въ слѣднитѣ резултати. Членкитѣ отъ 72 увеличихме до 102. Вѣстника Равенство се получава отъ 113 абонати и 37 рѣчна продажба. Устроили сме 4 публични събрания съ слѣднитѣ сказки: 1.) „Комунистическа просвѣта за женитѣ“. 2.) Скъпотиата и женитѣ. 3.) Изборната борба и женитѣ. 4.) Положението на жената работничка въ днешното общество.

Устройвани сж по изборитѣ и квартални събрания, на които присъствуваха по 300 и 400 жени.... Женитѣ проявиха живо участие около работата по изборитѣ съ прѣскане афиши и позиви, сжщо и разпродаване на брошурки издавани отъ партията. Въ тютюневата секция имаме 44 работнички, а сега надминаватъ 100, въ партийната организация 7 и сега даваме 6 за това тримѣсечие. Пролетарскитѣ жени въ града ни съ живъ интересъ посѣщаватъ и слѣдятъ просвѣтителнитѣ ни бѣседи, които водимъ квартално.

Мѣстната комисия рѣши: всички пролетарски майки да запишатъ дѣцата си за „Другарче“, за което свиква специална конференция.

Партийната организация живо слѣди работата на женската комисия и винаги се отзовава въ помощъ на нея.

Сливенъ. На 30 септември, 100 пролетарки протестираха заедно съ своитѣ братя, мъже и близки подъ знамето на комунизма противъ насилническия миренъ договоръ, съ който, съглашенската буржуазия почти уби млада България и я подложи на тягостни бѣдствия и непоносима мизерия; 800 пролетарки демонстрираха отявлено и гордо своето негодувание противъ българската буржуазия, погромницата на народнитѣ интереси, която си позволи съ неприкрито лицемерие да устрои и трауренъ день по случай нещастieto, което тя, съ своя егоизъмъ и непримирима алчностъ създаде; 800-тинъ пролетарки призоваха като свое спасение революцията — носителка на светли дни за онеправданитѣ и се закляха съ борба да създадатъ по-лютъ животъ за своитѣ дѣца. Х. К.

Т.-Пазарджикъ. На 5 октомврий 1919 год. Женската Комунистическа група има публично събрание на тема — „Какво донесе мъртъ на заложни-

цитѣ“. Салонътъ бѣ пъленъ отъ мъже и жени, които бѣха дошли да чуятъ нѣщо за участъта на своитѣ близки въ далеченъ, нечуванъ край. Следъ рѣшита на др. К. С. събранието взема слѣдната резолюция — протестъ: 1.) Протестирай енергично противъ прѣдателската и убийствена политика на цѣлокупната бълг. буржуазия; 2.) Иска наказанието на всички прѣдатели и опропастителни на народа; 3.) Иска немедленото освобождение на всички плѣнници и заложници, а дотогава правителството да заплаща най-редовно срѣдства за плѣницитѣ и тѣхнитѣ сѣмейства; 4.) Заявява, че само организираната и неспирна борба на пролетариата за събарянето на капиталистическото господство, ще тури край на всички сградания на работния народъ.

За събранието прѣседателка,

Р. Андреева.

Ломъ. На 21-IX. М. Ж. К. група свика публично събрание, на което др. К. Пастармаджиевъ говори обширно на тема: „Жената въ труда и сѣмейството“. Събранието бѣше добрѣ посѣтено.

М. Канова.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

Виена. Избухнала е текстилна стачка. Обявяването на стачката е означувано съ една демонстрация отъ 3500 текстилни работници и работнички.

Дания. Повече отъ мѣсець стачкуватъ работницитѣ отъ пристанищата.

Италия. Италианската камара е разтурена поради аванюрата съ Фиуме, инспирирана и ръководена отъ италиянскитѣ империалисти. Социалистическата партия е устроила изъ цѣлата страна масови публични събрания, въ които италиянския пролетариатъ е издигналъ гласа си открито противъ фиумската авантюра.

ХРОНИКА

Засѣданията на Камарата се отлагатъ за 20 ноември.

Общинскитѣ градски и селски избори и тѣзи за училищни настоятелства ще се произведатъ на 7 декемврий.

Сто лева подари др-ката Дрѣ Д. Горбанова за фонда — специална женска комунистическа литетатура. Централната Комунист. Комисия изказва своята благодарностъ.

Т. Пазарджикъ. Следъ осемчасови адски мъки се е поминала другарката Пана жертва на хорски клюки. Нашитѣ съболезнования на опечаленитѣ другарки.

Народното събрание. Засѣданията на народното събрание се подновиха на 10 т. м. Следъ избора на бюрото, Министръ прѣседателя г-нъ Стамболийски

проче декларацията на правителството, която бѣше пълна съ много и голѣми обещания, която въ голѣмата си частъ ще остане само черна на бѣло. За работницитѣ не се казва нищо. Тѣхенъ дългъ е чрезъ организация и борба да се нложатъ и защитатъ своитѣ интереси.

По лебатитѣ о бюджетопроекта и правителствената декларация отъ страна на Комунистическата партия взе думата др. В. Коларовъ, които въ своята двучасова рѣчь показа, на какво се дължи пълния финансовъ банкрутъ на страната. Дрѣтъ Коларовъ подчерта, какво виновници сж всички „дѣсни“ и „лѣви“ партии въ погрома на страната. Неговата уничтожителна за противницитѣ рѣчь прѣдизвика вой на всички партии безъ изключение.

На 16 т. м. др. Н. Габровски говори по поводъ дебатитѣ на договора за мира. Неговата енергична и изобличителна рѣчь направи правителственитѣ и опозиционни партии да подскачатъ като ожилени и да съскатъ отъ злоба противъ нашитѣ другари.

Хасково. На 22 октомврий бѣ назначено да се гледа дѣлото въ окръжния съдъ, заведено отъ широкитѣ социалисти срѣщу мѣстния комитетъ на нашата комунистическа организация, че въ едно печатано отворено писмо сме нарекли широкия социалистъ Бозвелиевъ Санчо Панчо. Широкитѣ искаха осжждането на 5 наши другари. Партийната ни организация рѣши тоя день, въ който ще се гледа дѣлото, всички организирани работнички и работници да не работятъ дообѣдъ, а да се явятъ прѣдъ съда, за да изкажатъ мълчаливо нашето гъзмушение отъ тоя общодѣлски стрѣмежъ, да съдятъ наши другари и да прѣчатъ на дѣлото ни.

Достатъчно бѣ да се разгласи това въ складовѣтъ между четирихилядното тютюнево работничество... И сутринъта на 22 рано въ 8 часа прѣдъ съда бѣ построена величествена демонстрация, въ която участвуваха повече отъ 400 жени. По изпититѣ имъ бѣди лица се виждаше дълбоката майчинска любовъ, която се изразяваше въ възмутителното питане: „Кого ще затворятъ, кого ще съдятъ, тия които ни показватъ пътя на нашето освобождение ли?... О, не, ние не сме букви иъртви вече... ние сме въ организацията, ние ще се боримъ"... Ето какъ гладътъ и мизерията прѣскаатъ тъмата и заблудата отъ изморената глава на жената работничка.

Дѣлото се отложи понеже, широкитѣ социалисти избѣгаха и не се явиха въ съда. Направихме грамаденъ митингъ следъ това.

А. х. Кр.

Майки, най хубавия подаракъ за вашитѣ дѣца е сп. *Другарче*. Абонаментъ 8 лв. годишно.

Обръщаме вниманието на другаркитѣ дописнички да се съобразяватъ съ напѣвания на редакционния комитетъ, печатани въ бр. 2 на вѣстника.